

Juni 1850, at ingen Creditforening til nogen Tid maa have circulerende Creditforeningsobligationer til et Beløb, som er større end de Panteobligationer, Foreningen har i Cie, men jeg troer, at der, naar man vil tage det meget strengt juridisk, ogsaa af denne Bestemmelse følger, at Creditforeningerne, naar de kun have givet statutmæssige Laan, ikke fordi et Pant ikke bliver realiseret ved de foreskrevne Auktioner, have nogen Forpligtelse til at indbringe af Obligationerne, saalænge det kun ikke paa statutmæssig Maade foreligger, at dette Pant har en mindre Værdi, end det skal have, for at der skulde være givet et saadant Laan deri. Dette er imidlertid en Fortolkning, som jeg ikke vilde ansee det for usseligt for nogen Forening at skulle være nødt til at gjøre gjældende, og forsaavidt som Indenrigsministeriet er gaaet ud fra samme Opfattelse af den nævnte Lov, kunde der jo ikke i denne Bestemmelse være nogen Hindring for det Ministerium, der i sin Tid har sanctioneret et Tillæg som det omhandlede til nogle Creditforeningers Statuter. I det Høieste kunde der siges, at et saadant Tillæg strengt taget ikke var nødvendigt; men i en saadan Forenings Statuter kan der staae saa Meget, som man kan sige, at det strengt taget ikke har været nødvendigt at optage deri, og det kan ofte være hensigtsmæssigt at optage noget Saadant, for bedre at oplyse alle Paagjældende om, hvorledes Forholdene ere. Dog dette Spørgsmaal har, som sagt, ikke nogen praktisk Betydning for den Creditforening, i hvis Bestyrelse jeg har Deel, og jeg troer ialtsald, at det maa ansees som det Unseligste for vedkommende Creditforening, at den, selv om den ikke var tvungen dertil, naar den overtog Pantet, inddrog Obligationer paa det Laan, som den i sin Tid havde meddeelt i den Eiendom, om hvis Overtagelse der er Spørgsmaal. I den Forening, af hvis Bestyrelse jeg har den Ære at være Medlem, har der i Aarenes Løb kun været meget saa Tilfælde, i hvilke Foreningen har fundet sig foranlediget til at overtage Panter, hvis Ciere havde paadraget sig Restancer, efterat der har været holdt Auktion over Panterne. Jeg erindrer nu ikke noie Tallet paa de Panter, man har overtaget; jeg troer, der har været 6 eller 7 Eiendomme, hvori der

kun har staaet meget smaa Laan, og naar man saaledes har overtaget disse Eiendomme, fordi det Bud, der var gjort ved sidste Auktion, ikke var passende, har man søgt, snarest muligt, underhaanden at stille sig ved dem. I den nærmeste Termin, efterat man har faaet et saadant Forhold ordnet, har man dernæst udslettet det gamle Laan og ladet den nye Cier faae et nyt Laan, svarende til omtrent $\frac{2}{3}$ af den Kjøbesum, han har givet for Eiendommen, og hvor man har fundet særlig Anledning dertil, eller hvor man har formænt, at der fra Revisorerens eller Indenrigsministeriets Side kunde reises Tvivl, har man ladet optage en ny Taxation og bestemt Laanet derefter, hvilket Laan da i Regelen har bevæget sig om de $\frac{2}{3}$ af den Sum, som den nye Kjøber har givet for Eiendommen. Det er den Fremgangsmaade, der er bleven fulgt og imod den kan der, selv om man har den Opfattelse, som den ærede sidste Taler har, ikke indvendes Noget. Men selv om man vil holde sig til en meget streng Opfattelse af de Ord, „de Panteobligationer, som den har i Cie“, maae de isørigt forstaaes med en vis Modification, thi der indtræder ved enhver Transaction af denne Art et vist Tidsmoment, som kan kaldes det døde Moment. Der maa først foregaae en Overtagelse, og der kan da ikke være Spørgsmaal om at indbringe eller annullere Creditforeningsobligationer i selve Overtagelsesøjeblikket, men først i en af de halvaarlige Terminer, og selv efter den Fortolkning, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har opstillet, maa det dog altsaa indrømmes, at der kan være nogle Maaneber, hvori de gamle Beløb staae opførte i Bøgerne, thi da de Obligationer, Foreningen har udstedt, være halvaarlig Rente, kunne de jo kun indbringes til de sædvanlige halvaarlige Terminer.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om, at naar det gaaer tilbage med en Creditforenings Credit, naar Obligationerne staae i lav Pris, Interescenterne da kunne opkjøbe Obligationerne og saaledes ved at træde ud af Foreningen frigjøre sig fra deres solidariske Forpligtelse, saa følger det jo af den hele Organisation og af Creditforeningernes Statuter, at der kun kan være Spørgs-